

Ændringsforslag Nr. 2
vedtoges uden Afstemning.

§ 4, saaledes ændret,
vedtoges uden Afstemning.

§§ 5 og 6
vedtoges uden Afstemning.

Formanden: Jeg har forstaaet, at det er ukorrekt, naar det i Betænkningen er anført, at Ændringsforslag Nr. 3 er tiltraadt af Udvalget. Afstemning vil derfor være at foretage.

Ændringsforslag Nr. 3
vedtoges enstemmigt med 78 Stemmer, medens 36 Medlemmer tilkendegav, at de hverken ønskede at stemme for eller imod.

§ 7, saaledes ændret,
vedtoges uden Afstemning.

Lovforslagets Overgang til tredje Behandling
vedtoges uden Afstemning.

Den sidste Sag paa Dagsordenen var:

Anden Behandling af Forslag til Lov om Konvertering og særlige Foranstaltninger vedrørende Landbrugets Gæld.

(Første Behandling findes i Tidenden Sp. 1451; Udvalgets Betænkning findes i Tillæg B. Sp. 701).

Uden for Betænkningen var der ikke stillet Ændringsforslag.

Lovforslagets Paragraffer, de stillede Ændringsforslag samt Spørgsmaalet om Lovforslagets Overgang til tredje Behandling sattes til Forhandling under eet.

Ordføreren (A. C. Mortensen): Afsnit I i det foreliggende Lovforslag omhandler Konverteringen. Desværre er det ikke lykkedes at faa dannet det nødvendige Støttekonsortium til Konverteringens Gennemførelse. Grunden hertil skal jeg senere komme tilbage til. Resultatet er imidlertid, at Planerne om en samlet Konvertering i hvert Fald foreløbig har maattet opgives. Indenrigsministerens og Udvalgets Bestræbelser er derefter gaaet ud paa at afbøde nogle af de værste Ulemper ved Konverteringens Stranding, og under Hensyn her-

til har Indenrigsministeren stillet et Ændringsforslag under Nummer 1 til Afsnit I, §§ 1—11. I Ændringsforslagets §§ 1—4 bemyndiges Kreditforeningerne til at lade Henstandsbeløb og visse Renterestancer indgaa i det faste Laan, for saa vidt det kunde være sket, hvis vedkommende havde faaet konverteret efter Loven af 16. December 1933. En af de meget betydningsfulde Bestemmelser i nævnte Lov var jo den, at mange af dem, der havde faaet nogen Henstand i Kreditforeningerne, kunde faa disse Henstandsbeløb ind under det faste Laan. Det var der mange, der fik, men der blev jo adskillige tilbage, som ikke fik konverteret og derfor heller ikke fik Henstandsbeløbene tilskrevet Hovedstolen. Dette var for mange en meget stor Skuffelse, og det søger man nu at raade Bod paa ved Hjælp af de omtalte 4 Paragraffer. Konverteret kan de ikke faa i Øjeblikket, men de kan, hvis disse Bestemmelser vedtages, faa Henstandsbeløbene tilskrevet Hovedstolen, hvilket for mange vil blive en stor Lettelse. Disse 4 Paragraffer er hele Udvalget enigt om, men dermed slipper Enigheden ogsaa i det store og hele op.

I § 5 gøres der et Forsøg paa i nogen Grad at lægge Loft over Ejendommenes Prioritering, idet det bestemmes, at Kredit- og Hypotekforeningerne i Tiden indtil 11. December Termin 1936 ikke maa give Tillægslaan eller forøge bestaaende Prioritetslaan i Ejendommen, medmindre Pengene anvendes til Nybygninger til eller Forbedringer af Ejendommen eller er nødvendige, for at en Slægtning kan overtage Ejendommen, og endelig i ganske særlige Tilfælde, hvor Indenrigsministeren vil kunne give Tilladelse.

Begge Regeringspartierne har tilsluttet sig dette Forslag, medens baade Venstre og de Konservative gaar imod det, hvilket jeg meget beklager, da det blandt andet er fremsat for at medvirke til at indskrænke den Obligationsmasse, der kommer paa Markedet, og saaledes er et Led i Bestræbelserne for at nærme Kurserne paa 4 og 4½ pCt. Obligationer det mest mulige til hinanden.

§ 6 giver Besiddere af Landbrugsejendomme, der har givet Pant i Ejendommen mod et højt forrentet Laan, bortset fra Laan fra Kredit- og Hypotekforeningerne, Laan, som Laantageren ikke har Ret til at opsigte i December Termin 1935 eller tidligere, Ret til trods Laanedokumentets Bestemmelser at opsigte dette Laan, for saa vidt Laangiveren ikke vil indgaa paa at nedsætte Renten til henholdsvis 4 og 4½ pCt., efter som Sikkerheden er. Efter Ændrings-